

S K Ó G A S K Ó L I
Athugun á jarðhita
8. nóv., 1955

RAFORKUMÁLASTJÓRI
Jarðboranir ríkisins
Nóvember, 1955

SKÓGSKÓLI

Athugið á jardhita

8. nóv. 1955

Hinn 8. nóv., 1955, fór Þorbjörn Karlsson frá jarðborunardeild reforhúsflastjórnar ríkisins austur að Skógskóla í því skyni að athuga jardhita, sem er þar í nágrenni, og var etlunin að kenna aðstæður til virkjunar þessa jardhita fyrir skólann. Kunnu sigir með í héraðinu segja, að jardhita sé að finna á tveim stöðum í svokölluðu Haldaklifagili, sem er um 5 km fyrir nord-nordvestan skólann, og stóð til að athuga þessu stæði.

Pylgarmáður í fyrinni var Tómas bóndi í Skarðahlíð undir Lyjafjöllum, en mik þess var Magnús Ógurlásson frá Lykkvabæ, sem er formáður skólanefndar, einnig með í fyrinni.

Haldið var upp á fjallíð frá Drangahlíðardal og gengið upp að gilini, sem er upp undir jökli (sjá neðfylgjandi kort). Þar að gilini kom, var heldur óvægt um að litast, því að gilið er 100 - 200 m djúpt og þverhnýpt standberg á báta vegu. Engöi Tómas, að þar í sveit veru einungis 3 - 4 mann, sem feru hjálparlaus niður í gilið, og að eina örugga leiðin að komast niður var að síga í kaðli. Þótti suðeynt, að það heita vatn, sem þarna veri að finna, yrði ekki hagnýtt á neinn hátt, og var þess því ekki freistad að fara ofan í gilið, en emið aftur til boja.

Þetta heita vatn, sem þarna er að finna í gilini á tveim stöðum, er tiltölulega nýfundið, og voru það menn við smale-nonnaku, sem ráknust á það. Pylgarmáðurinn, Tómas í Skarðahlíð kvaðst ekki hafa komið á neðri stöðinn, en hins vegar hofði

hann séð efri staðinn. Sagði hann, að vatnið kemði út úr haukraveggnum í nokkurri hæð í norðurhlíð gilsins og rymni þáðan niður í gilbotninn. Ekkir komðst hann hafa komið að upptökumum, en taldi hita vatnsins, þar sem það rennur ofan í gilbotninn, svipáðan og á Seljavöllum (sjá kort), en þar sunn það vera um 80°C . Taldi hann einnig eftir umsögn þeirra manna, sem komið hefðu á neðri staðinn, að hiti veri svipadur þar.

Aðstæður til þess, að þessar heitu uppsprettur, sem þarna er að finna, hafa ekki verið kunnar áður, eru þer, að til skamms tíma munu þær hafa verið hildar jökli. Taldi Þómas, að ekki vera líðin 10 ár, síðan efri lindin hefði komið undan jökli. Auk þess eru aðstæður við þessa stadi þannig, eins og áður segir, að eimungis afbragðs fjallansumun er kleyft að komast að þeim.

Sóknar legu þessara stada verður að telja algerlega útilokad, að það heita vatn, sem þarna kemur upp, verði hagnýtt á nokkurn hátt.

Jarðborunardeildin hefur leitnð álits þeirra jarðfræðinganna, dr. Sigurðar Þórarinssonar og Guðmundar Ejartanssonar, á því, hvort þeir teldu lífur á því, að heitt vatn veri að finna í nánó við skólann. Töldu þeir afar haptið, að leit á sliku beri nokkurn árangur.

Jarðborunardeildin getur því að svo stöðdu ekki mælt með frakari aðgerðum á þessum slóðum.

Höyljaveggur, 25. nóv., 1955

Orðjón Karlsson

RAFORKUMÁLASTJÓRI

Jordhitasvæði við

Skógaskóla

10.11.55 - 75

I-Gmíslas

Tr. 47

Fir. 3030

